

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO IN POLONIA

GIOVANNI PAOLO II

ANGELUS

Wrocław - Domenica, 1° giugno 1997

*« Bądźże pozdrowiona,
Hostio żywa,
w której Jezus Chrystus
Bóstwo ukrywa ».*

1 . Na zakończenie tej uroczystej celebry eucharystycznej myślą zwracamy się ku Maryi, odmawiając « Anioł Pański », Wszyscy znamy tę modlitwę. Wiemy, że przypomina nam ona scenę zwiastowania. « Anioł Pański- zwiastował Pannie Maryi i poczęła z Ducha Świętego ». Chwila zwiastowania jest równocześnie momentem dziewiczego poczęcia Syria Bożego. Tak więc ta maryjna modlitwa, którą odmawiamy trzykrotnie w ciągu dnia, przypomina nam wielką tajemnicę wcielenia. « Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami . . . , i błogosławiony jest owoc Twojego łona » (*Luc. 1, 28.42*).

W dzisiejszą niedzielę, na końcu « Statio Orbis », która zamyka Kongres Eucharystyczny we Wrocławiu, uświadamiamy sobie szczególny związek pomiędzy tajemnicą wcielenia a Eucharystią. « Słowo stało się ciałem i mieszkało między nami » - powtarzamy w modlitwie « Anioł Pański ». To właśnie ciało staje się Eucharystią, kiedy kapłan wypowiada nad chlebem i winem słowa, które wypowiedział Chrystus w wieczniku: « To jest Ciało moje, które za was będzie wydane ». Ciało i Krew. « To jest Krew moja Nowego i Wiecznego Przymierza, która za was i za wielu będzie wylana. To czyńcie na moją pamiątkę! ».z Ten przedziwny związek pomiędzy tajemnicą wcielonego Słowa i Eucharystią wyraża tak pięknie nasza pieśń eucharystyczna: « Bądźże pozdrowiona, Hostio żywa, w której Jezus Chrystus Bóstwo ukrywa. Witaj, Jezu, Synu

Maryi, Tyś jest Bóg prawdziwy w świętej Hostii ».

2. Tak więc modlitwa « Anioł Pański » odsłania nam swoją głębię eucharystyczną. Chrystus w ofierze ołtarza pod postacią chleba i wina daje nam za pokarm Ciało i Krew, które za sprawą Ducha Świętego dała Mu Jego Matka, Maryja. Bóg Ojciec, wybierając Maryję na Matkę swojego Jednorodzonego Syna, związał Ją w sposób szczególny z Eucharystią.

Ucz nas, Maryjo, coraz pełniejszego zrozumienia tej wielkiej tajemnicy wiary, byśmy zawsze z radością i wdzięcznością przyjmowali zaproszenie Twego Syna: « Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje. Bierzcie i pijcie, to jest Krew moja ». « Bądźże pozdrowiony, anielski Chlebie, w tym tu sakramencie wielbimy Ciebie. Witaj, fezu, Synu Maryi, Tyś jest Bóg prawdziwy w świętej Hostii ».

3. Niech tajemnica Eucharystii ogarnie całe wasze życie. Niech z Eucharystii czerpie moc wasza miłość Boga i braci, niech rozpala się wasza wiara i umacnia nadzieja.

Wielbiąc obecność Chrystusa w Eucharystii, dziękujemy również Bogu za dar kapłaństwa. Kapłaństwo i Eucharystia są ze sobą nierozdzielnie związane. Kapłan jest sługą Eucharystii. To on we wspólnocie Kościoła w sposób szczególny wypełnia Chrystusowe wezwanie: « Czyńcie to na moją pamiątkę ». Włączony w Chrystusa-Kapłana przez sakrament święceń, jego mocą sprawuje Eucharystyczną Ofiarę. Nie ma kapłaństwa bez Eucharystii. Nie ma Eucharystycznej Ofiary bez kapłaństwa. Niech modlitwa « Anioł Pański », którą za chwilę odmówimy, stanie się także dziękczynieniem. za dar kapłaństwa i wielkim wołaniem o nowe powołania. Oby jak najwięcej młodych ludzi usłyszało wezwanie «Pana żniwa» i za Maryją odpowiedziało wielkodusznie Bogu «fiat ». Prośmy Dziewicę Maryję, by wyjednała Kościołowi u swego Syna licznych i gorliwych szafarzy Eucharystii.

* * *

Bóg zapłać to dopowiedzenie do celebry eucharystycznej, za kantatę, Poza tym muszę wam powiedzieć, że z tą pogodą było dobrze. Było tak jak trzeba, bo nie było ulewnego deszczu, Czasem próbował, ale się wycofywał, widział, że z nami nie wygra. A prócz tego ja przyjeżdżam tu z Rzymu, gdzie bywają czasem straszliwe upały. Na przykład w ostatnią środę podczas audiencji generalnej ledwośmy wytrzymali na placu św. Piotra, taki był upał. Więc znowu z upalani nie przesadzać. Pogoda w sam raz, tak jak trzeba, na miarę Wrocławia, na miarę naszej ojczyzny. Dobra pogoda! Bóg zapłać!